

Priča o Maruninu životu ima ogroman potencijal: špijuni, ljepotice, brzi auti, kontinenti, ratovi, nabavljanje oružja...

mjeru jesenas, ali je nešto iskr-slo. Baš neki dan sam dogovorio s mojim kumom Mlikotom, koji mi je puno pomogao s ovim projektom, da iza premijere, u proljeće, odemo do Podpraga, i naravno Tulovih greda. A na Velebitu sam naravno bio, ali kao planinar. I ne u tom dijelu."

Istraživao je Marunin opus i Marunin život, razgovarao i s ljudima koji su ga poznavali. Što ga je pritom možda najviše iznenadilo?

"I prije sam nešto znao o Maruninom životu, no kad sam krenuo u istragu, sve je bilo iznenađenje i uzbuđenje. Razgovarao sam s ljudima koji su ga poznavali u nekim fazama njegova života i čuo nevjerojatne stvari. Priča o mrtvačnici u Londonu, priča o Radio Vatikanu, i mnoge druge. Ali ne mislim da bi bilo u redu da ih ja iznosim. Nisam ih koristio ni za predstavu. No, ako se pojavi neki jaki filmski producent, da ne kažem holivudski, prepoznati će ogroman potencijal priče o Maruninom životu. Samo mora skupiti veliku lovu. Jer razni kontinenti, ratovi, špijuni, ljepotice, brzi auti i nabavljanje oružja puno koštaju. Kao i razočaranje. I po meni bi ga režirao Bertolucci. Da je živ."

Nije monodrama

Govoreći o stvaranju predstave "Bullshit, lipi moj", Čubrilo ističe:

"Krenuo sam od ideje da kronološki prikažem njegov životni put, koji je zaista nevjerojatan, prvenstveno kroz njegovu poeziju koja je meso predstave. Trebalo mi je nešto da spojim te pjesme, jer nisam namjeravao raditi klasični poetski recital. I tako, prvo sam prošao sve pjesme koje je za života objavio, njih tristo-tinjak. Napravio širi izbor i paralelno tražio tetive. Pročitao sve što je objavljeno: knjigu eseja, emigrantskih pisama, knjigu o famoznoj otmici Boeinga 727 i sudenju, sve tekstove koje je objavio otkad se vratio u Hrvatsku, sve intervjuje koje je dao. Tih ljetnih dana sam se ponekad bavio Marunom i desetak sati dnevno. Negdje krajem ljeta tekst je bio gotov, ali sam osjetio da mi netko još treba na sceni, i sjetio se svog prijatelja, glazbenika Stanka Kovačića. On je pristao, ali je otrpili-ke rekao: 'Ja ne bih samo svirao, uključi me još nekako. Ali, ja ti ne mogu naučiti nijednu rečenicu teksta napamet'. U redu, hajdemo vidjeti što se da. I onda je krenulo, u svim pravcima. Danas je Stanko vrlo važan dio predstave, ima puno više od jedne rečenice teksta, ima dosta izvedbenih zadataka, funkcionira sjajno i više ne mogu zamisliti ovu predstavu bez njega. To više nije monodrama. I da, traje sat vremena. Sav tekst u predstavi je Marunin, osim par jednostavnih rečenica na španjolskom, jer Stanko ima i ulogu Meksikanca u jednom dijelu. Nedavno je rekao da smo mi napravili punk predstavu o Maruni. Jer je Maruna zapravo bio punker." □